

Anamaria Smigelschi

Luna Betiluna și
Dora Minodora
în țara lui
**Peste-
Mămăliga-
Prăpădește**

Editura Ion Creangă

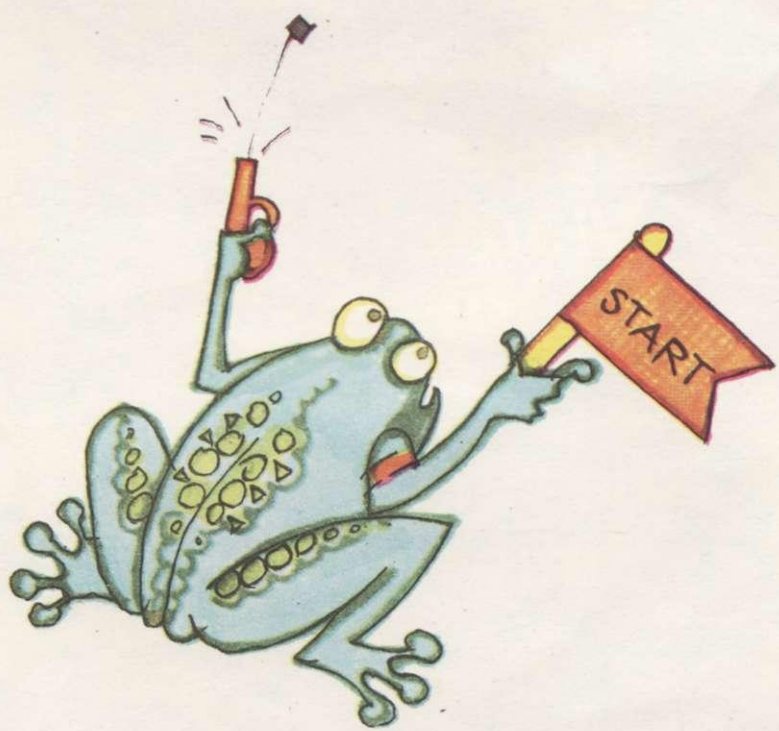
Luna Betiluna și
Dora Minodora
în țara lui

Peste-
Mămăliga-
Prăpădește

de Anamaria
Smigelschi

EDITURA ION CREANGĂ
BUCUREȘTI — 1978

Luna Betiluna și Dora Minodora, cele două păpuși albastre, au primit în dar o broșă s-o poarte cu rîndul. E în formă de semilună și mare cît o farfurioară de păpuși.

Luna Betiluna nu voia s-o poarte la pescuit, dar Dora Minodora, cu care nu te prea poți înțelege, și-a prins-o drept pe burta ei gogonată.

Cum era de așteptat,
broșa se agăță în undiță,
iar un păstrăv, viteaz,
ce stătea la pîndă,
hap, o clămpăni
din zbor.

Dora Minodora
huștiuluc!
în apă,
să prindă hoțul,
iar Luna Betiluna,
grijulie, după ea.

Păstrăvul e lacom, dar nu și prost:
«N-are rost s-o înghit»,
își zise și o puse jos lângă
o mreană ca o havană,

ce fugi vioaie cu apa pomană.

A colorful illustration depicting a scene from a story. In the upper half, several fish of various sizes and colors (blue, silver, yellow, and black) are swimming in a light blue water. In the lower half, two children are shown from the waist up, standing on a green, textured ground that resembles grass or moss. The child on the left is a boy with light blue skin, wearing a white shirt and blue pants, looking up at the fish. The child on the right is a girl with red skin and long red hair, wearing a white dress with a ruffled collar, also looking up. Bubbles are rising from the children's heads, suggesting they are underwater or in a dreamlike state. The background is a light, textured yellowish-green.

Au luat-o și păpușile
pe rîu la vale,
pînă ce au ajuns
în Dunăre.

Odată ajunse,
au început să
întrebe.
Trei scrumbii cu
trei scrumbii,
cu o scrumbie
(un fel de colonie)
nu știau nimic
de bijuterie.

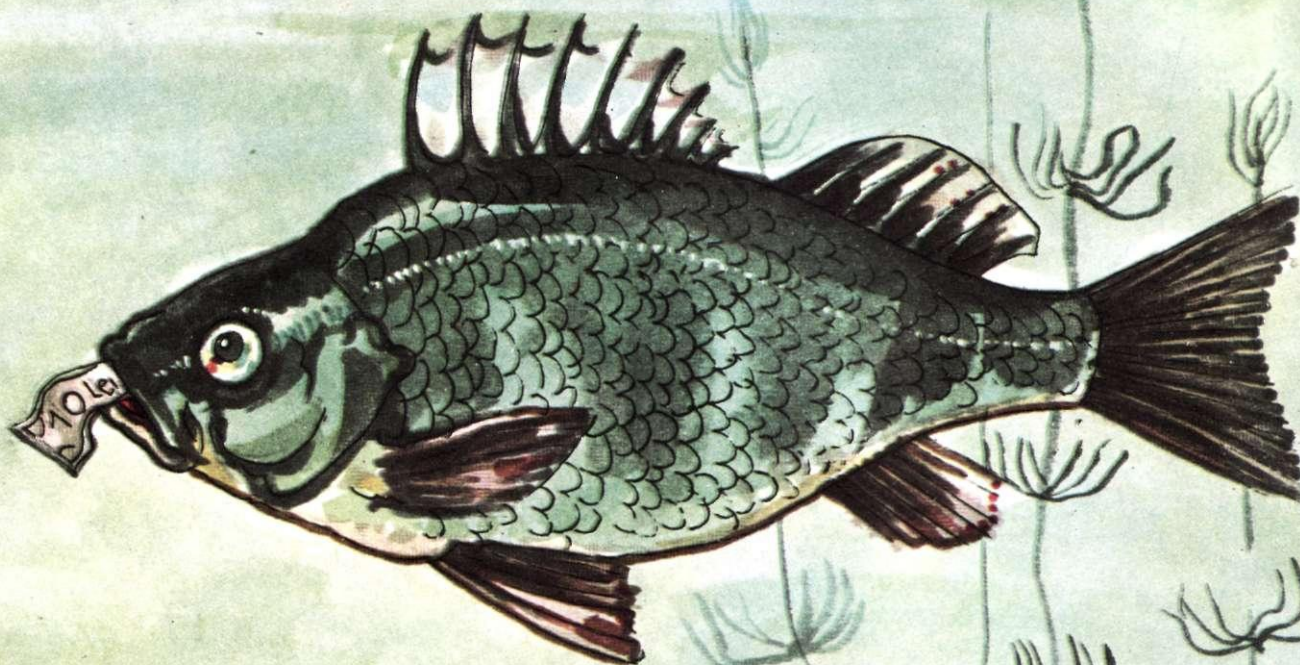

Într-un colț ferit
dormea un somn.
«Stimate domn,
nu cumva ați văzut
o broșă?»

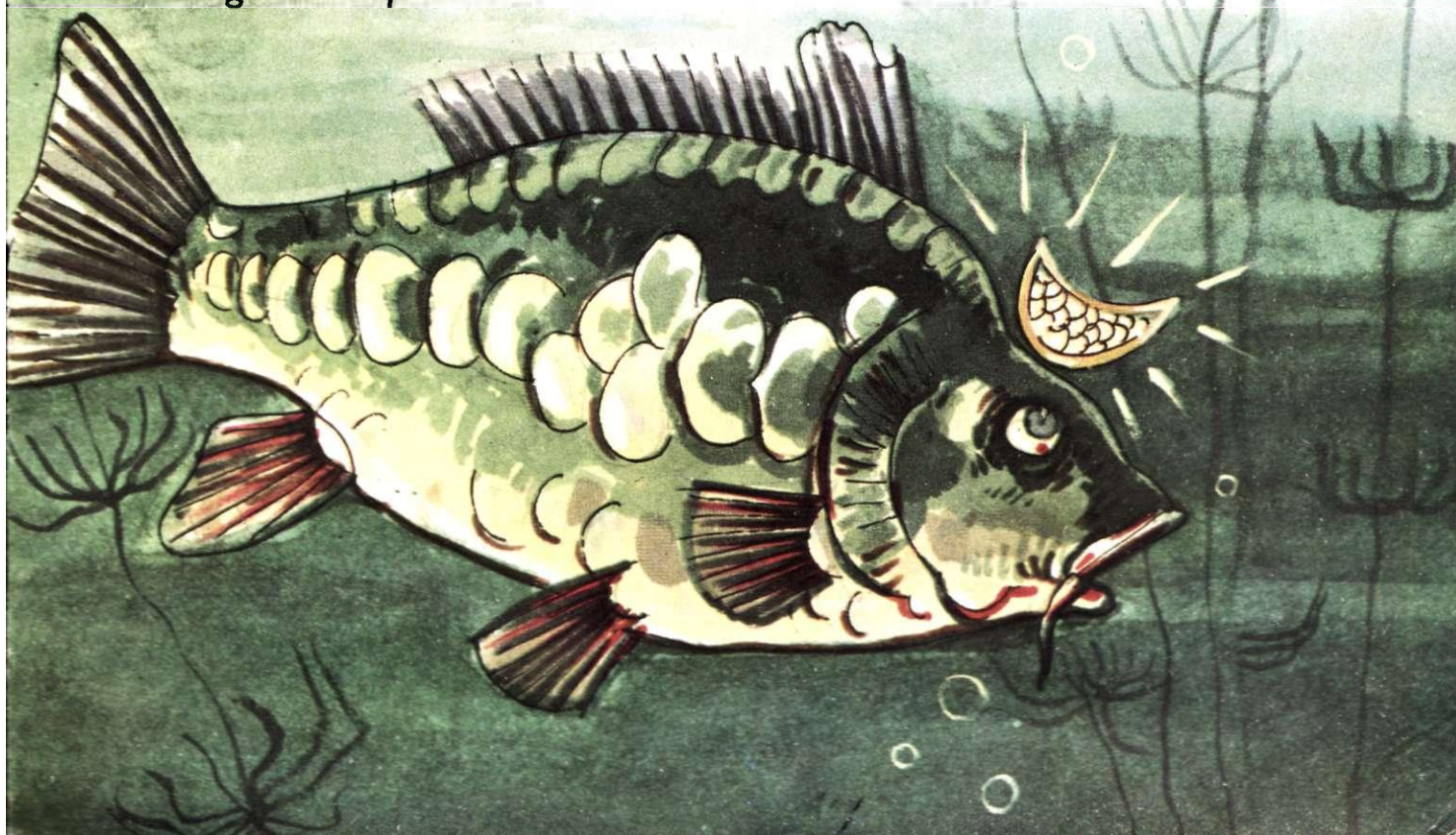
Ce boșă, care boșă?
Pasămite somnii
nu-l spun pe r.

Au mers o bucată de drum cu racul Dănilă, care zicea că știe el ceva, dar cînd au băgat de seamă că merg de-a-ndoaselea s-au lăsat păgubașe. Țîțirel-țipar le-a îndrumat spre deltă unde, cică, e raiul peștilor.

Dar broșa în formă de semilună
de mult nu mai era la mreană,
i-o furase Caliban Bibanul, care,
neputînd-o înghiți, o vînduse lui Guță Crap.
Împodobit cu ea se fălea, zicînd că el
e regele crapilor.

Ajunse în deltă, păpușile ieșiră puțin la suprafață să se încălzească. Caraoac și Carachioi, doi broscoi, exclamă:

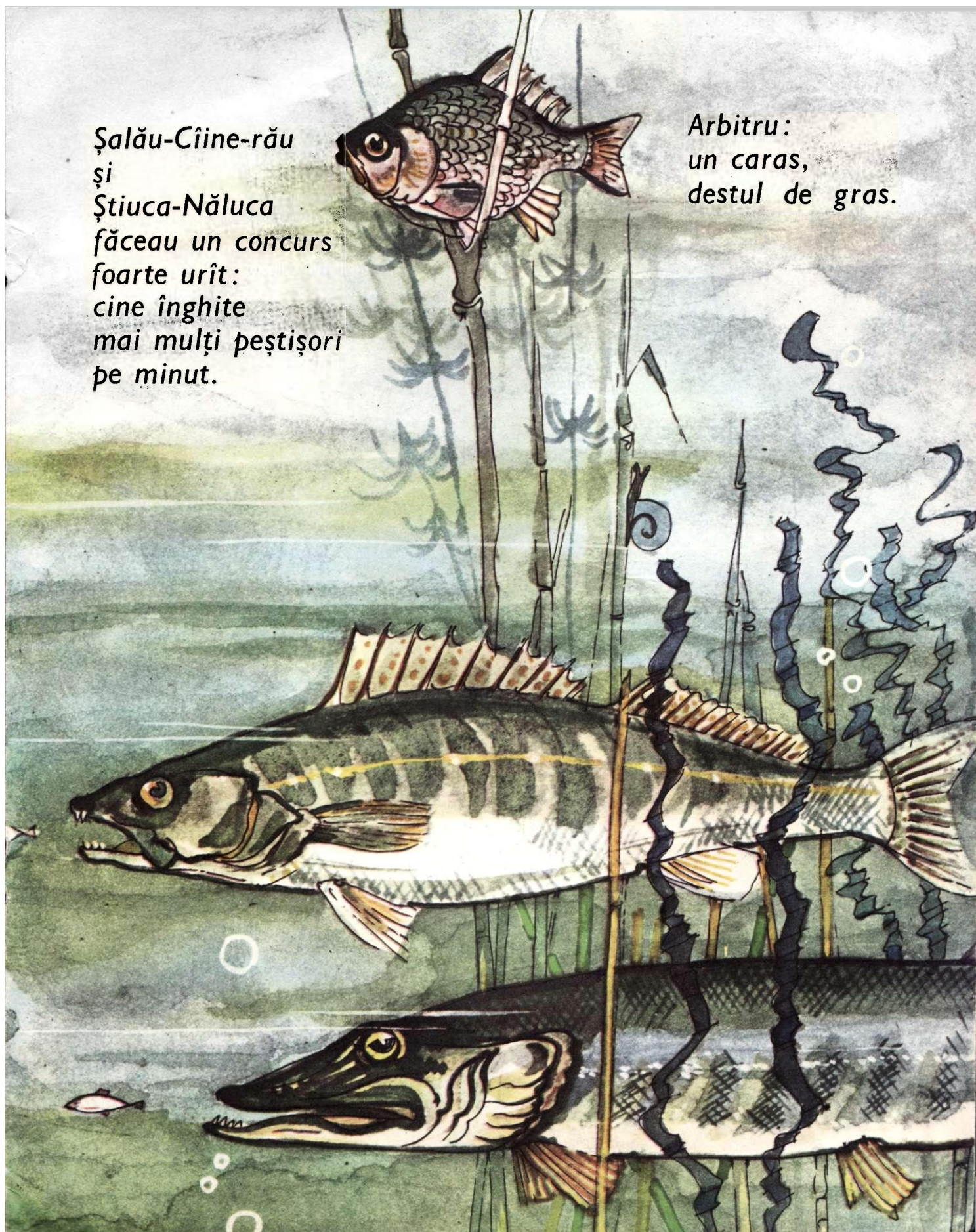

«FENOMENAL!»

Două păpuși albastre cu
rochii de voal.

Șalău-Cîine-rău
și
Știuca-Năluca
faceau un concurs
foarte urît:
cine înghite
mai mulți peștișori
pe minut.

Arbitru:
un caras,
destul de gras.

— N-ai văzut tu semiluna?
întrebă Betiluna pe o caracudă
galbenă și udă.

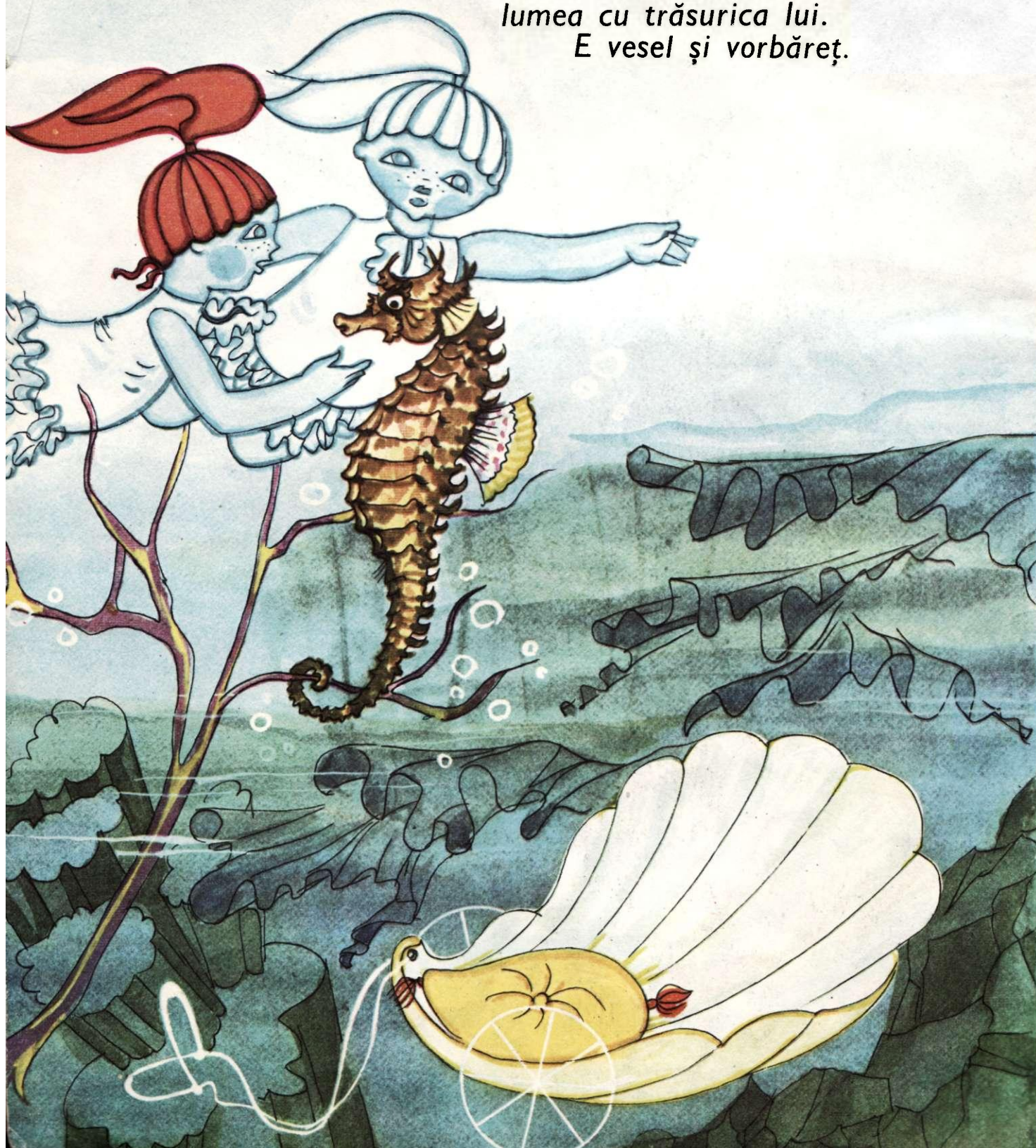
— Eu? nu! Poate știe Lin, Doctor plin,
ce șade-n nămol. El e prieten cu toți.

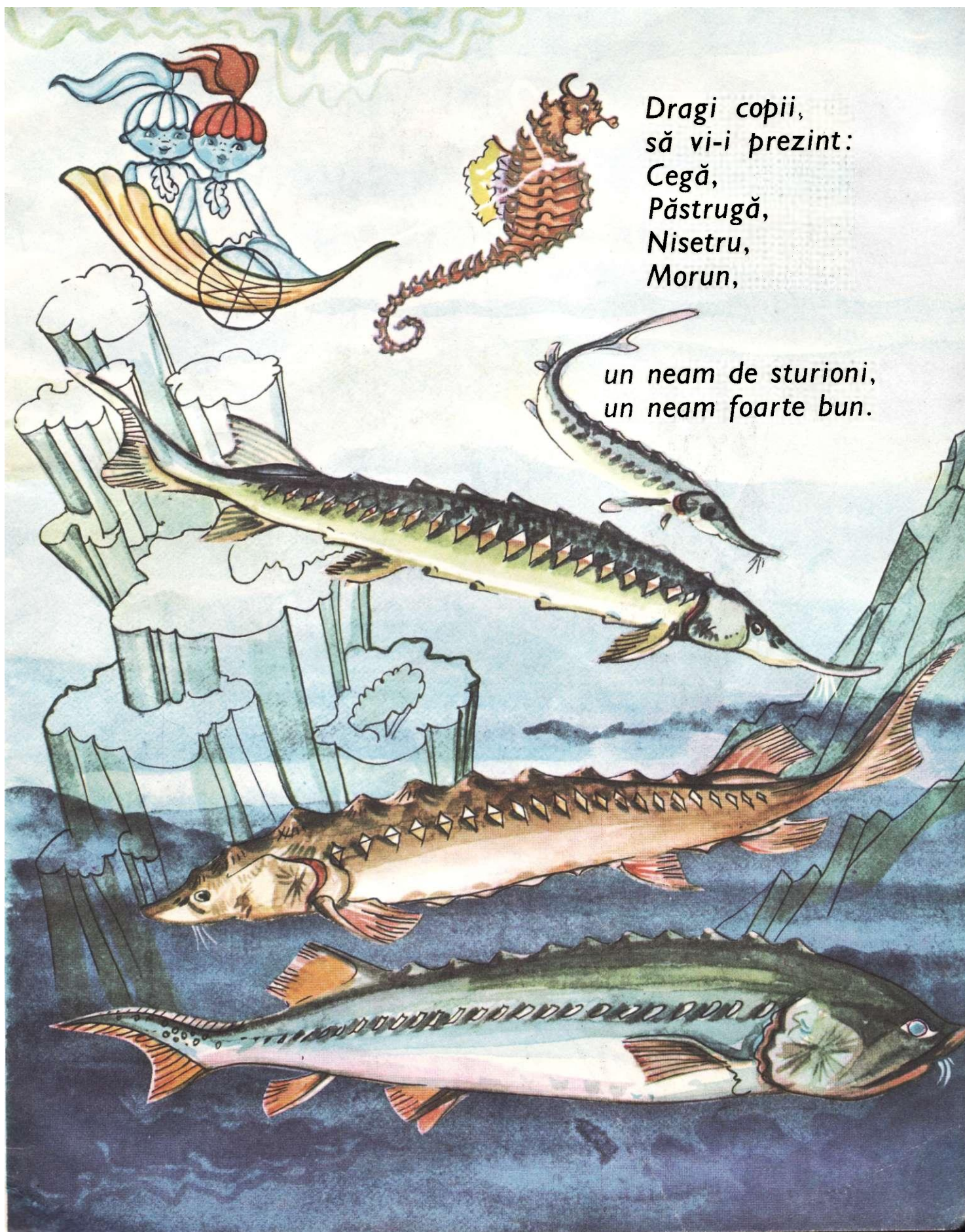

Trei obleți
mai isteți
ca alți obleți
ziceau:

«Duceți-vă,
dragă, la mare,
apa e mai
limpede și
lumea mai luxoasă,
acolo trebuie să fie
broșa voastră».

La intrarea în mare, căluțul Hipocampus
parcă le aștepta de cînd
lumea cu trăsurica lui.
E vesel și vorbăreț.

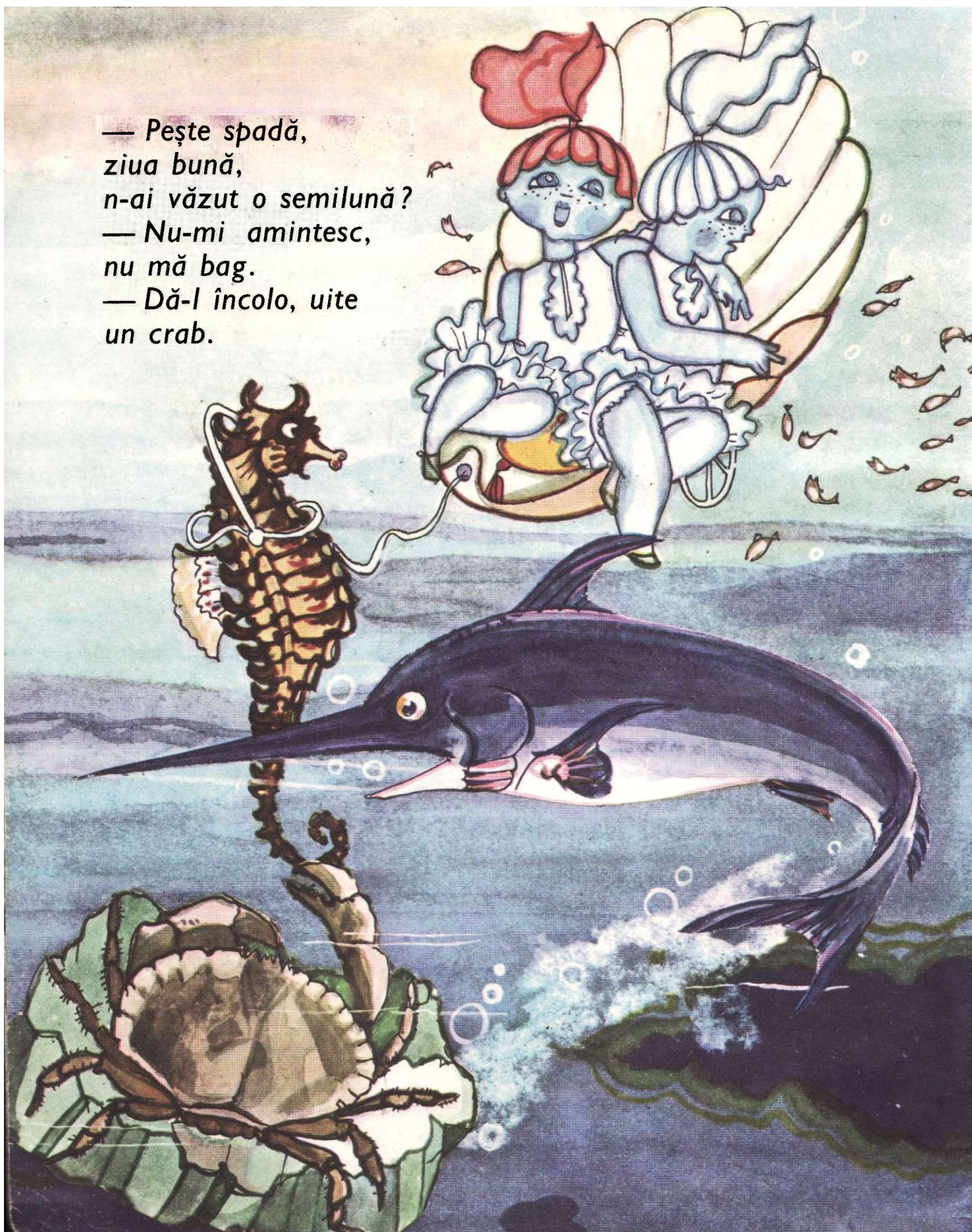

Dragi copii,
să vi-i prezint:
Cegă,
Păstrugă,
Nisetru,
Morun,

un neam de sturioni,
un neam foarte bun.

— Pește spadă,
ziua bună,
n-ai văzut o semilună?
— Nu-mi amintesc,
nu mă bag.
— Dă-l încolo, uite
un crab.

— Priviți un rechin, un pește hain, pe dînsul
mai bine îl ocolim! Și o tuliră printre meduze...

În timpul acesta, un guvid și c-un stavrid
și c-o hamsie trăgeau de bijuterie,
dă-mi-o mie, dă-mi-o mie!

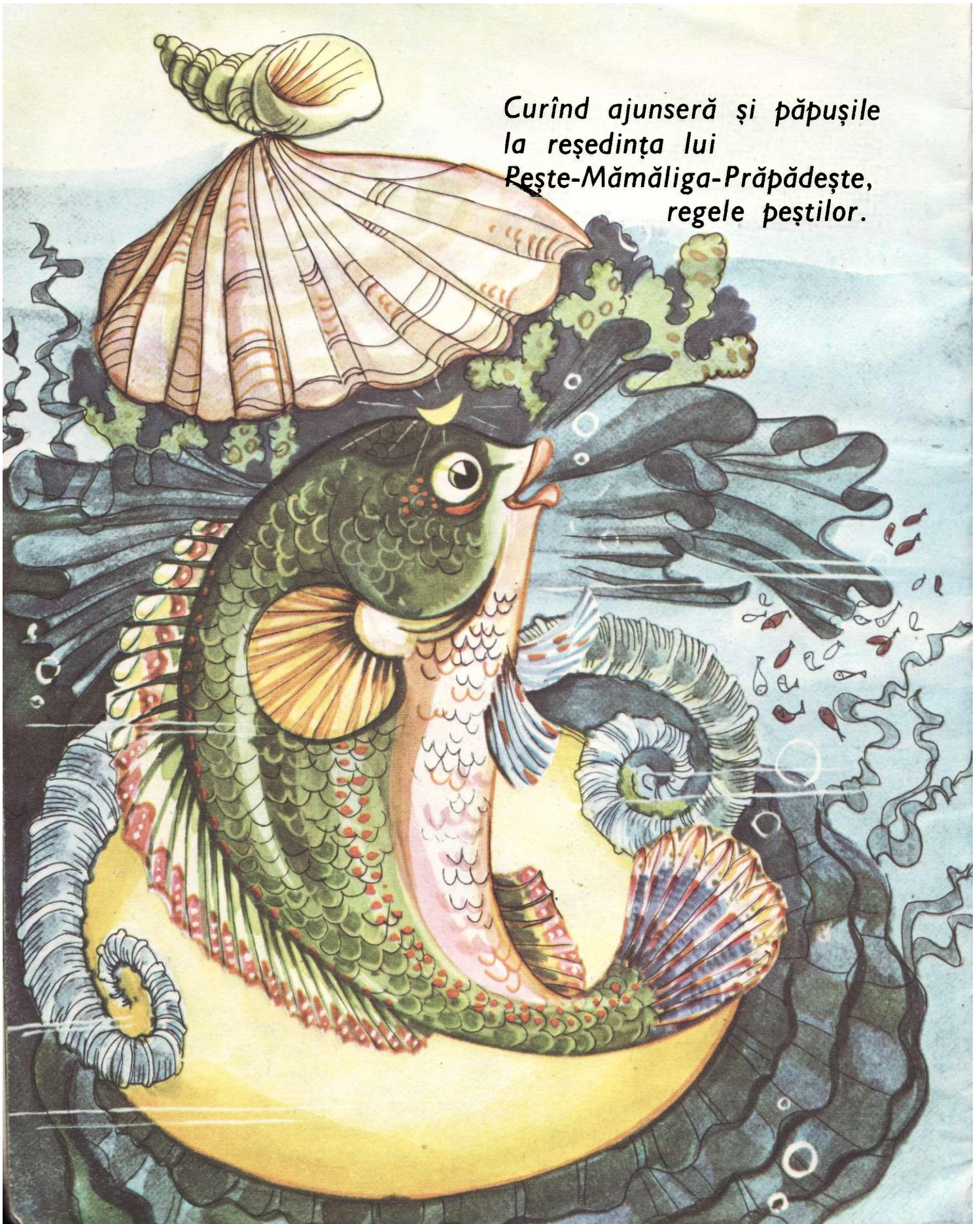

Un calcan și c-un zargan, prieteni buni chiar așa,
unul lung și celălalt plin de nasturi,
ziceau:

— Nu vă mai certați, mai bine o duceți
stăpînului nostru,
Pește-Mămăliga-Prăpădește.

Curînd ajunseră și păpușile
la reședința lui
Pește-Mămăliga-Prăpădește,
regele peștilor.

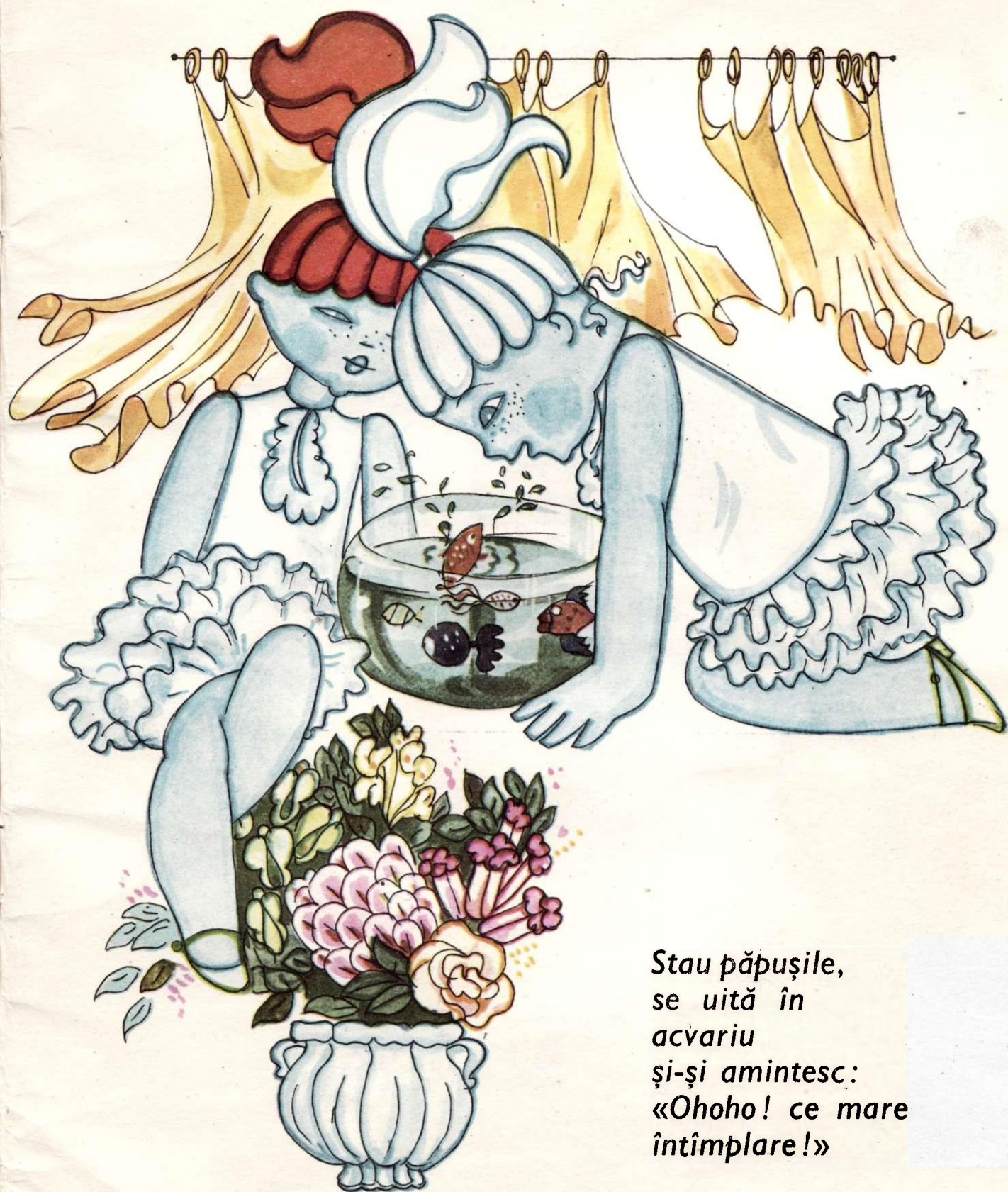
El șade, ziua și noaptea, pe o mămăligă mare, mare, adunată de prin undiți de peștii din lumea întreagă. Era împodobit cu semiluna și îi stătea atît de bine, încît Dora Minodora a exclamat:

— Te rog s-o păstrezi, pentru noi tot e prea mare!

Atunci Pește-Mămăliga-Prăpădește, regele peștilor,
le-a dăruit, spre mulțumire, un vas cu pești ornamentali
și le-a trimis de unde vin,
călare pe delfin.

Stau păpușile,
se uită în
acvaniu
și-și amintesc:
«Ohoho! ce mare
întâmplare!»

Lector : IOANA RICUS
Tehnoredactor : ELENA GĂRAJĂU

*Dat la cules 24.III.1977. Bun de tipar 31.V.1977. Apărut 1978.
Comanda nr. 1430. Tiraj 136 000 br.*

Comanda nr. 70 179
Combinatul Poligrafic „Casa Scintei”, Piața Scintei nr. 1, București
Republica Socialistă România

